

Vad drömmer du om?

Jag drömmer om många saker. Jag vill att mina barn ska kunna utbilda sig till något och inte sälja fisk och kokos som jag.

Juana Isabel Garcia Garzún, Honduras

Vatten för ALLA?

I Indien är bristen på vatten ett växande problem för småbrukare.

Foto: Nadia Guettou

Stöd CIRHEPs arbete för en ekologiskt hållbar värld!

CIRHEP är en av Framtidsjordens medlemmar i Indien. De arbetar tillsammans med småbrukare för att bland annat förbättra vattensituationen runt berget Kadavakurichi i Tamil Nadu, Indien.

Du kan stödja CIRHEPs arbete för en ekologiskt hållbar värld genom att sätta in Ditt bidrag på Framtidsjordens **PG 90 02 18-9**. Märk talongen CIRHEP.

Läs mer på:

www.framtidsjorden.se

Hur ofta tänker du på hur mycket vatten det går åt till att producera olika saker? I Sverige behöver vi sällan bry oss, men i vissa delar av Indien är tillgången på vatten ett ständigt orosmoment.

I Indien har jordbruket de senaste årtiondena gått från att bestå av traditionella torktåliga sädesorter och linser till mer vattenkrävande grödor som ris och bananer, vilket har sänkt grundvattennivån i många områden. Dessutom kräver den storskaliga odlingen mer kemikalier än det traditionella jordbruket.

K. Pothanasany är 23 år och bor i delstaten Tamil Nadu. Pothanasany och hans familj är, precis som två tredjedelar av befolkningen här, jordbrukare.

– Det här riset smakar mycket godare än det man köper, säger Pothanasany stolt om det ris som han själv har odlat.

Familjes jordlott är 0.4 hektar, 40 gånger 100 meter. En bonde i Sverige har i snitt 30 hektar, så i jämförelse är jordbruket här mycket mer

småskaligt. Landskapet breder ut sig som ett lapptäcke med små fyrkanter för olika grödor. Här och var växer det några bananträd eller palmer. Pothanasanyns mark är uppdelad i tre delar. På en del odlar han ris för egen konsumtion, på den andra blommor och på den tredje en grönsak som heter ockra.

Pothanasany förklarar att det är bra att ha olika grödor som man kan rotera och odla på ett nytt ställe efter varje skörd. Då utarmas inte jordarna och grödorna blir inte lika känsliga för insekts- och svampangrepp eftersom olika organismer ger sig på olika växter. Det betyder att man inte behöver använda lika mycket bekämpningsmedel.

Han berättar att det finns andra mer storskaliga jordbruk i närheten som bara odlar ris eller bananer, så kallade monokulturer, och att

Nu tar vattnet slut för oss emellanåt

R. Saravanom

deras fält behöver mer kemikalier för att inte bli angripna. Pothanasany använde tidigare själv kemikalier till sina odlingar men har nu

gått över helt och hållet till ekologiska metoder. Det har lett till att jordarna har blivit bättre. I stället för konstgödsel som tillverkas av fossila bränslen använder han komposterad kogödsel och växtdelar. När åkrarna blir angripna av skadeinsekter eller svamp använder han naturliga

bekämpningsmedel som till exempel löv från neem-trädet.

För några år sedan började en del storbönder i området använda djupa borrhunnar till sina ris- och bananodlingar.

– Nu tar vattnet slut för oss emellanåt.

Grundvattennivån sjunker eftersom de tar ut alldeles för mycket vatten, säger R. Saravanom, 25 år, som även han har ett litet ekologiskt jordbruk.

Regeringen stödjer jordbruket genom att ge gratis elektricitet till alla bönder i delstaten. Det gör att inget hindrar de storbönder som har eldrivna pumpar att ta hur mycket vatten som helst.

I byarna där Saravanom och Pothanasany bor arbetar den icke-vinstdrivande organisationen CIRHEP (Centre for Improved Rural Health and Environmental Protection) för att förbättra förutsättningarna för småbrukare. P.M. Mohan, från CIRHEP avråder bönderna i området från att odla de mest vattenintensiva grödorna.

– Det är klart att det är bra att man odlar grödor man kan tjäna pengar på, men stora ris- och bananodlingar passar inte här, eftersom de kräver för mycket vatten. Sedan är det väldigt bra att odla någon matgröda också, för egen konsumtion eller för den lokala marknaden", säger Mohan.

Pothanasany och Saravanom har de senaste åren åkt till grannlandet Kerala några månader per år för att jobba som arbetare på stora ananasplantage. För tio år sedan kunde de odla på sina egna åkrar året runt, men nu räcker vattnet bara till sex månader. Resten av tiden måste de hitta andra sätt att försörja sig och sina familjer. De berättar att de hellre hade stannat och arbetat här hemma.

– Jag gillar att arbeta med jordbruk eftersom det betyder att vi producerar mat, och mat är det viktigaste i världen, avslutar Pothanasany.

Text: Kerstin Jurlander

200 000 självmord på 12 år

Under de senaste 12 åren har en självmordsepidemi dragit fram bland Indiens småbrukare. Totalt tog nästan 200 000 småbrukare sitt liv mellan 1997 och 2008. De som i störst utsträckning begick självmord var de som odlade för försäljning med mycket bekämpningsmedel och konstgödsel.

Överanvändningen av kemiska bekämpningsmedel och konstgödsel leder till att småbrukarna hamnar i en skuldfälla och deras enda utväg blir att ta livet av sig. Ett sätt att komma till rätta med detta är enligt Indiens jordbruksminister att övergå till ekologisk odling.